

REGLUGERÐ

um vigtun sjávaraflla.

I. KAFLI

Vigtun innanlands.

1. gr.

Skipstjóra fiskiskips er skylt að halda sjávaraflla um borð í skipi sínu aðgreindum eftir tegundum, enda verði því viðkomið vegna stærðar fiskiskips. Skipstjóra er skylt að láta landa og vigta hverja aflategund sérstaklega samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar. Skipstjóri fiskiskips skal strax við komu skips til hafnar að lokinni veiðiferð og áður en löndun hefst tilkynna hafnaryfirvöldum um áætlað aflamagn hverrar fisktegundar og fyrirhugaðan viðtakanda aflans. Skipstjóri vinnslu-, loðnu- og/eða síldarskips svo og skipstjóri veiðiskips sem landar aflla erlendis skal strax þegar skipið hættir veiðum tilkynna Fiskistofu með símskeyti (telexi, telefaxi) um áætlað aflamagn hverrar fisktegundar eins nákvæmlega og unnt er ásamt fyrirhuguðum löndunarstað og löndunardegi.

2. gr.

Allur afli skal veginn á hafnarvog í löndunarhöfn þegar við löndun aflans. Skal við vigtunina nota löggilta vog (bílvog, pallvog, krókvog) í eigu viðkomandi hafnar. Vigtun skal framkvæmd af starfsmanni hafnar sem hlotið hefur til þess löggildingingu. Skal hinn sami vigtarmaður gefa út og undirrita vigtarnótu.

Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram á vigtarnótu:

1. Nafn skips og skrásetningarnúmer ásamt umdæmisnúmeri.
 2. Löndunarhöfn og löndunardagur.
 3. Viðtakandi aflla.
 4. Vegið aflamagn, sundurliðað eftir tegundum.
 5. Undirmálsafla
 6. Tegundir íláta (t.d. kör, kassar, tunnur).
 7. Veiðarfæri.
 8. Verðmæti landaðs aflla þegar afli er endanlega veginn á fiskmarkaði eða hjá fiskverkanda.
- Reglur um varðveislu bókhaldsgagna gilda um nótur þessar.

3. gr.

Sé hafnarvog ekki í viðkomandi verstöð eða vigtun á hafnarvog verði ekki viðkomið sbr. 4. gr. (loðna, síld), 6. gr. (ísaður botnfiskur), 8. gr. (humar), 12. gr. (ísuð rækja), 14. gr. (sjófryst rækja), 20. gr. (saltaður botnfiskur) og 23. gr. (viðurkenndir uppboðsmarkaðir) er sjávarútvegsráðuneytinu heimilt að leyfa vigtun með öðrum hætti, í samræmi við tillögur samráðsnefndar sbr. 27. gr. Um vanhæfi löggiltra vigtarmanna gilda ákvæði 5. gr. laga nr. 91 31. desember 1991, um meðferð einkamála, eftir því sem við á. Þó telst löggiltur vigtarmaður ekki vanhæfur þótt hann sé starfsmaður fiskvinnslu eða fiskmarkaðar þar sem vigtun fer fram, enda eigi hann ekki eignaraðild að rekstrinum. Minniháttar hlutafjáreign í almenningshlutafélagi telst þó ekki eignaraðild í þessu sambandi. Viðtakandi aflla skal óska skriflega eftir heimild til að vigta aflla til hlutaðeigandi hafnarstjórnar. Í umsókn skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:

1. Rök fyrir beiðni um undanþágu frá vigtun á hafnarvog.
2. Starfsemi viðtakanda og móttekið aflamagn s.l. tvö ár.
3. Upplýsingar um fiskiskip í viðskiptum, nöfn skipa í föstum viðskiptum.
4. Nákvæm grein skal gerð fyrir hvernig staðið verði að vigtun, hvers konar vogir verði notaðar og hvenær þær voru löggiltar.

5. Nöfn þeirra löggiltu vigtarmanna sem munu vigta aflann og hvenær þeir hlutu löggildingu. Þá komi fram hjá hverjum hinn löggilti vigtarmaður starfi.

6. Rekstrarform fyrirtækisins og nöfn aðaleigenda.

7. Vinnsluleyfisnúmer.

Hafnarstjórn skal senda umsókn um undanþágu ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytis.

4. gr.

Allur óísaður afli skal veginn samkvæmt ákvæðum 2. gr. Þó er sjávarútvegsráðuneytinu heimilt að leyfa vigtun á loðnu, síld og öðrum fiski sem landað er til bræðslu í fiskimjölsverksmiðjum með öðrum hætti sbr. 3. gr. Einnig er hafnarstjórn heimilt, að fengnu samþykki sjávarútvegsráðuneytis, að fela starfsmanni hafnar sem jafnframt er löggiltur vigtarmaður og starfar í umboði viðkomandi stjórnar, að veða á fiskmörkuðum óísaðan afla sem selja á þar, enda sé verulegt óhagræði af því að vigta afla á hafnarvog.

5. gr.

Pegar ís er í afla en frágangur aflans uppfyllir ekki skilyrði 6. gr., og aflinn hefur verið veginn samkvæmt ákvæðum 2. gr. er vigtarmanni á hafnarvog heimilt að draga allt að 3% frá vegnum afla vegna áætlaðs íss í afla. Þessi frádráttur skal koma fram á vigtarnótu og er því aðeins leyfður að vigtarmaður á hafnarvog staðfesti með áritun á vigtarnótu að ís hafi verið í afla við löndun. Staðfestar upplýsingar um ískaup fiskiskipsins skulu liggja fyrir á aðgengilegan hátt hjá útgerð skipsins.

Þrátt fyrir ákvæði fyrri málsgreinar er heimilt að veða ísaðan afla í fiskvinnsluhúsi eða á fiskmarkaði að uppfylltum skilyrðum 7. gr. Vigtnun í fiskvinnsluhúsi eða á fiskmarkaði skal fara þannig fram að afla skal hvolfi úr ílátu, ís hreinsaður frá og allur afli veginn á löggiltri vog. Vigtnun skal framkvæmd af löggiltum vigtarmanni. Skal hinn sami vigtarmaður gefa út og undirrita vigtarnótu sbr. ákvæði 2. gr.

6. gr.

Pegar afli er slægður og hann ísaður til langrar geymslu í kassa, kör eða önnur ílát um borð í veiðiskipi og veiðiferð stendur lengur en tvo sólarhringa er heimilt að vigta aflann í fiskvinnsluhúsi eða á fiskmarkaði. Vega skal aflann án ástæðulauss dráttar. Sé afli sömu tegundar í veiðiferð meiri en 5 tonn skal heimilt að vigta einungis hluta aflans. Löggiltur vigtarmaður velur úrtak úr afla og vegur það. Úrtak skal valið af handahófi þannig að það gefi sem réttasta mynd af aflanum. Vigta skal a.m.k. 20/100 hluta hveirrar tegundar en þó getur vigtarmaður ákveðið þegar um er að ræða afla af sömu tegund úr einni veiðiferð sem er meiri en 20 tonn að einungis 10/100 hlutar aflans verði veginn og 5/100 hlutar aflans ef aflinn er meiri en 100 tonn. Aflanum skal hvolfi úr ílátum, ís hreinsaður frá og afli úr hverju ílátu veginn sérstaklega á löggiltri vog. Pungi hveirrar tegundar í farmi skal fundinn með því að margfalda fjölda íláta með meðalþunga sýna þeirrar tegundar. Sá löggilti vigtarmaður er vigtaði aflann og valdi og vigtaði úrtakið þegar það á við, skal ganga frá vigtarnótu í því formi sem Fiskistofa ákveður og undirrita hana. Á vigtarnótu skulu koma fram þau atriði sem tilgreind eru í 2. gr.

Nótunni skal skilað til hafnarstjóra í síðasta lagi næsta virka vinnudag eftir að afli hefur verið veginn.

Reglur um varðveislu bókhaldsgagna gilda um gögn þessi.

Vigtun skv. grein þessari í fiskvinnsluhúsi eða á fiskmarkaði er því aðeins heimil að sjávarútvegsráðuneytið hafi samþykkt framkvæmd vigtnar hjá viðkomandi aðila. Viðtakandi afla (fiskkaupandi/fiskmarkaður) skal óska skriflega eftir heimild til að vigta afla sem uppfyllir skilyrði til að vera vigtaður hjá viðtakanda skv. grein þessari til hlutadeigandi hafnarstjórnar. Í umsókn skulu koma fram þær upplýsingar sem krafist er í 2.-7. tl. 3. gr.

Hafnarstjórn skal senda umsókn ásamt öllum upplýsingum og umsögn til sjávarútvegsráðuneytis. Ráðuneytið skal við afgreiðslu umsóknar hafa hliðsjón af tillögum samráðsnefndar sbr. 27. gr.

7. gr.

Þegar ísaður afli, humar, ísuð/fryst rækja eða afli saltfiskskipa, er fluttur úr löndunarhöfn til vinnslu í öðru byggðarlagi má endanleg vigtun fara fram á vinnslustað að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Allur afli ásamt ílátum og ís skal veginn þegar við löndun aflans samkvæmt ákvæðum 2. gr. Vigtarmaður á hafnarvog skal telja ílát og draga þyngd þeirra frá vegnum afla.
2. Viðtakandi aflans sé fiskvinnslufyrirtæki eða fiskmarkaður sem hefur leyfi ráðuneytisins til að vigta umræddan afla. Endanleg vigtun aflans skal framkvæmd í samræmi við ákvæði viðeigandi greina.
3. Upplýsingar um endanlega veginn afla og verðmæti hans skulu berast til viðkomandi hafnaryfirvalda eigi síðar en einum sólarhring eftir að afli var veginn, þó eigi síðar en fjórum sólarhringum eftir að aflinn var veginn á hafnarvog. Berist upplýsingar ekki fyrir tilskilinn tíma, gildir upphafleg vigtun. Telji hafnarstjóri upplýsingar ótrúverðugar skal hann senda málið til úrskurðar sjávarútvegsráðuneytis.
4. Á vigtarnótu hafnarvogar skal koma fram upphafleg vigtun og fjöldi íláta ásamt niðurstöðu um endanlega vigtun.

Um vigtun á afla sem fluttur er með gámum úr löndunarhöfn til sölu á innlendum fiskmörkuðum gilda ákvæði 6. mgr. 23. gr., enda séu tiltekin skilyrði uppfyllt.

II. KAFLI

Vigtun á humri.

8. gr.

Óski fiskkaupandi eða fiskmarkaður eftir heimild til að vigta humar skal hann sækja um það skriflega til hlutadeigandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórn skal senda allar umsóknir ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytis. Í umsókn skulu koma fram þær upplýsingar sem krafist er í 2.-7. tl. 3. gr. Ráðuneytið skal við afgreiðslu umsóknar hafa hliðsjón af tillögum samráðsnefndar sbr. 27. gr.

9. gr.

Vigtun á humri hjá fiskkaupanda eða fiskmarkaði sem hefur leyfi samkvæmt 8. gr. skal framkvæmd af löggiltum vigtarmanni á löggilta vog. Hjá þeim aðilum skal humar sem berst heill á land veginn að lokinni afisun áður en honum er pakkað. Humri, sem kemur slitinn í land, skal hellt í sérbúna ísskilju, ísinn skal fleyttur ofan af og vatn látið síga af humarhölum áður en afli er veginn. Um vigtun á humarhölum, sem slitnir eru um borð í veiðiskipi og uppfylla skilyrði til að teljast ekki með afla skips þegar humarafli er reiknaður til aflamarks þess sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 188/1993 um humarveiðar 1993, fer samkvæmt ákvæðum 24. gr. þessarar reglugerðar.

Nótu, undirritaðri af þeim löggilta vigtarmanni sem vigtaði humarinn, skal skilað til hafnarstjóra í löndunarhöfn, í síðasta lagi næsta virka vinnudag eftir að afli var veginn. Á vigtarnótu skulu koma fram þau atriði sem tilgreind eru í 2. gr. ásamt upplýsingum, ef við á, um smáan humar sem sérstakar reglur gilda um sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 188/1993 um humarveiðar 1993.

Reglur um varðveislu bókhaldsgagna gilda um nótur þessar.

10. gr.

Pegar humar er fluttur úr löndunarhöfn til vinnslu í öðru byggðarlagi gilda ákvæði 7. gr. enda hafi viðtakandi leyfi til að vigta humar og vigtun fari fram skv. ákvæðum 9. gr.

11. gr.

Pegar umreikna skal slitinn humar yfir í óslitinn skal margfalda vegið magn humarhala með 3,25. Þegar umreikna skal óslitinn humar yfir í slitinn humar skal margfalda vegið magn óslitins humars með stuðlinum 0,308.

III. KAFLI

Vigtun á rækju.

12. gr.

Um vigtun á innfjarðarrækju gilda ákvæði 2. gr.

Um vigtun á ísaðri úthafsækju gilda, eftir því sem við á, ákvæði 6. gr., enda skal staðið að umsókn um leyfi til að vigta rækjuna, vali á úrtaki, vigtun og upplýsingaskilum til hafnaryfirvalda í samræmi við ákvæði greinarinnar. Þrátt fyrir kröfur um stærð úrtaks í 6. gr. getur vigtarmaður ákveðið að vigta einungis 5/100 til 10/100 hluta aflans. Að loknu vali á úrtaki skal láta það í sérbúna ísskilju. Hitastig vatns í ísskilju skal ekki vera yfir 15°C. Ísinn skal fleyttur ofan af og vatn látið síga af rækjunni í allt að tvær klukkustundir áður en rækjan er vegin.

Rækjufrystiskip.

13. gr.

Skipstjóra frystiskips sem frystir rækju um borð, er skylt að sigla skipi sínu til innlendrar hafnar í lok hverrar veiðiferðar. Þá skal hann strax og veiðum er hætt tilkynna Fiskistofu í símskeyti (telefaxi eða telexi) um áætlað aflamagn hverrar fisktegundar eins nákvæmlega og unnt er ásamt fyrirhuguðum löndunarstað.

Um meðafla rækjufrystiskipa skal fara skv. 19. gr.

Rækju sem veidd er vestan 26°V (á Dohrnbanka) skal haldið aðgreindri frá annarri rækju og skal hún vegin sérstaklega skv. ákvæðum 2. gr.

14. gr.

Hrárækja og forsoðin rækja sem fryst er í öskjur skal vegin skv. ákvæðum 2. gr. Vigtarmaður á hafnarvog skal draga þyngd umbúða frá vegnu aflamagni. Frá þannig vegnu aflamagni frystrar hrárækju skal síðan draga 10% vegna vatns í afla. Á vigtarnótu sem vigtarmaður gengur frá og undirritar skal koma fram upphafleg vigtun, þyngd umbúða og frádráttur vegna vatns í afla þegar við á.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að vigta einungis hluta framleiðslunnar enda skal staðið að vigtun, vali á úrtaki og upplýsingaskilum til hafnaryfirvalda skv. ákvæðum 2. og 3. mgr. 19. gr. Um útreikning á afla vísast að öðru leyti til 1. mgr. þessarar greinar.

15. gr.

Lausfryst rækja í pokum og blokkfryst rækja skal vegin skv. ákvæðum 2. gr. en endanleg vigtun má fara fram á vinnslustað að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Kaupandi sé fiskvinnslufyrirtæki sem hefur leyfi ráðuneytisins til að vigta rækju sbr. 12. gr. Löggiltur vigtarmaður eða starfsmaður Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins vigtar aflann. Staðið skal að vigtun í samræmi við reglur Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins um aðferð til ákvörðunar á nettóþyngd sjófrystrar rækju frá 1. janúar 1990.
2. Upplýsingar um endanlegt aflamagn ásamt verðmæti landaðs afla skulu berast til viðkomandi hafnaryfirvalda eigi síðar en þremur sólarhringum eftir að afli var veginn á

hafnarvog. Berist upplýsingar ekki innan tilskilins tíma, gildir upphafleg vigtun. Telji hafnarstjóri upplýsingar ótrúverðugar skal hann senda málið til úrskurðar ráðuneytisins. Á nótu hafnarvog komi fram upphafleg vigtun ásamt niðurstöðum vigtunar leyfishafa.

16. gr.

Þegar ísuð/fryst rækja er flutt úr löndunarhöfn til vinnslu í öðru byggðarlagi gilda ákvæði 7. gr. enda hafi viðtakandi leyfi til að vigta ísaða/frysta rækju og vigtun fari fram skv. ákvæðum 12. gr. varðandi ísaða rækju og 15. gr. varðandi sjófrysta rækju.

IV. KAFLI

Vigtun á hörpudiski.

17. gr.

Um vigtun á hörpudiski gilda ákvæði 2. gr.

Vigtarmanni á hafnarvog er þó heimilt að draga allt að 4% frá vegnum afla vegna áætlaðra aðskotahluta í afla. Þessi frádráttur skal koma fram á vigtarnótu og er því aðeins leyfður að vigtarmaður á hafnarvog staðfesti með áritun á vigtarnótu að aðskotahlutir hafi verið í afla við löndun.

V. KAFLI

Vinnsluskip.

18. gr.

Skipstjórar frystiskipa og skipa er vinna afla í salt, skulu strax þegar veiðum er hætt tilkynna Fiskistofu í símskeyti (telefaxi eða telexi) um áætlað aflamagn hvernar fisktegundar eins nákvæmlega og unnt er ásamt fyrirhuguðum löndunardegi og löndunarstað. Er þeim skylt að sigla skipi sínu til innlendrar hafnar í lok hvernar veiðiferðar.

Frystiskip.

19. gr.

Við löndun úr frystiskipum skal vega hverja framleiðslutegund sérstaklega skv. ákvæðum 2. gr. Heildarþungi á hafnarvog, að frádregnum umbúðum og pöllum, skal lagður til grundvallar útreiknings á afla skipsins skv. reglum um nýtingarstuðla og ís í umbúðum sem ráðuneytið gefur út.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að vigta einungis hluta framleiðslunnar, enda hafi sjávarútvegsráðuneytið samþykkt hvernig staðið skuli að vali á úrtaki hjá viðkomandi aðila. Skipstjóri (útgerð) skal skriflega óska eftir heimild til slíkrar vigtunar til viðkomandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórn skal senda umsókn ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytisins. Í umsókn komi fram hvaða löggiltu vigtarmenn muni velja úrtak til vigtunar. Ráðuneytið skal við afgreiðslu umsóknar hafa hliðsjón af tillögum samráðsnefndar sbr. 27. gr.

Löggiltur vigtarmaður skal af handahófi velja það úrtak sem vigta skal þannig að það gefi sem réttasta mynd af framleiðslunni. Vigta skal a.m.k. 20/100 hluta hvernar afurðar sem framleidd er, en þó getur vigtarmaður ákveðið þegar um er að ræða framleiðslu af sömu tegund úr einni veiðiferð sem er meiri en 20 tonn að einungis 10/100 hlutar framleiðslunnar verði vegnir og 5/100 hlutar ef framleiðslan er meiri en 100 tonn. Þá skal hinn sami vigtarmaður telja fjölda þeirra eininga (t.d. kassa og pakkninga) sem framleiddar voru af hverri afurð og landað úr viðkomandi skipi. Jafnframt skal hann undirrita og ganga frá yfirliti yfir fjölda eininga af hverri afurð sem landað var og skila því til hafnarstjórnar eigi síðar en næsta vinnudag eftir að framleiðslu hefur verið landað. Vega skal úrtakið skv. ákvæðum 2. gr. og draga frá umbúðir og palla. Þungi hvernar tegundar í farmi skal fundinn með því að margfalda fjölda eininga með meðalþunga sýna þeirrar afurðar. Um útreikning á afla vísast að öðru leyti til 1. mgr. þessarar greinar.

Saltfiskskip.

20. gr.

Óski fiskkaupandi eftir heimild til að veða á vinnslustað afla vinnsluskipa sem verka afla í salt um borð í veiðiskipi skal hann sækja um það skriflega til hlutaðeigandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórn skal senda allar upplýsingar ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytisins. Í umsókn skulu koma fram þær upplýsingar sem krafist er í 2.-7. t.l. 3. gr. Ráðuneytið skal við afgreiðslu umsóknar hafa hliðsjón af tillögum samráðsnefndar sbr. 27. gr.

21. gr.

Vigtun á afla hjá fiskkaupanda sem hefur til þess leyfi sbr. 20. gr. skal framkvæmd þannig að afli sem hefur legið minnst fjóra daga í þækli og telst full þækilsaltaður (vatnsinnihald minna en 60%) skal tekinn úr þæklinum, allt laust salt skal slegið af fiskinum og hann veginn af löggiltum vigtarmanni á löggilta vog. Skal sami vigtarmaður ganga frá og undirrita vigtarnótu í samræmi við ákvæði 2. gr. að viðbættum upplýsingum um verðmæti landaðs afla. Nótunni skal skilað til hafnarstjóra í síðasta lagi næsta vinnudag eftir að afli hefur verið veginn. Þannig veginn heildarþungi skal lagður til grundvallar útreiknings á afla skips samkvæmt reglum um nýtingarstuðla sem sjávarútvegsráðuneytið gefur út.

22. gr.

Þegar afli saltfiskskips er fluttur úr löndunarhöfn til vinnslu í öðru byggðarlagi gilda ákvæði 7. gr. enda hafi viðtakandi leyfi til að vigta saltfisk og vigtun fari fram skv. ákvæðum 21. gr.

VI. KAFLI

Vigtun erlendis.

23. gr.

Sjávarútvegsráðuneytið viðurkennir erlenda uppboðsmarkaði á grundvelli athugana á vigtunaraðferðum, frágangi á vigtarnótum, uppboðsaðferðum og verðmyndun svo og á stærð markaðarins. Ef afli er seldur á viðurkenndum erlendum uppboðsmarkaði, er heimilt að vigta hann þar, enda hafi afli verið ísaður og frágenginn til útflutnings um borð í veiðiskipi. Að öðrum kosti ber ætíð að vigta innanlands afla sem seldur er óunninn á erlendum markaði. Þá ber skipstjóra að tryggja að upplýsingar skv. 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar berist Fiskistofu.

Sigli veiðiskip með eigin afla til sölu á markað erlendis, skal skipstjóri, strax þegar skipið hættir veiðum, senda Fiskistofu upplýsingar í símskeyti (telexi eða telefaxi) þar sem tilgreint er magn hvernar fisktegundar, eins nákvæmlega og unnt er. Jafnframt skal tilgreina umboðsmann, sölustað og áætlaðan söludag. Dreifist afli til fleiri söluaðila erlendis skal þess getið sérstaklega. Sama á við ef veiðiskip siglir með loðnu eða síld til löndunar í erlendri fiskimjölsværkmiðju. Landi veiðiskip afla í erlendri fiskimjölsværkmiðju skal við það miðað að veiðiskipið hafi siglt með fullfermi til löndunar þar. Skal í því sambandi leggja burðargetu veiðiskipsins til grundvallar þegar landaður afli (loðna, síld) verður dreginn frá aflamarki skips, enda verði aflamagn ekki sannreynt með öðrum hætti svo fullnægjandi sé að mati Fiskistofu.

Sé fyrirhugað að flytja út óunninn afla með öðru flutningsfari en veiðiskipi skal skipstjóri fiskiskips tryggja að tilkynnt sé um útflutt aflamagn sundurliðað eftir tegundum til Fiskistofu áður en afli er settur um borð í flutningstæki. Tilkynning skal vera á þar til gerðu eyðublaði, er Fiskistofa lætur í té. Sé afli skips fluttur út í fleiri en einum gámi skal skila eyðublaði fyrir hvern gám. Því aðeins er heimilt að veða afla erlendis að hann hafi verið frágenginn til útflutnings um borð í fiskiskipinu og körin (kassarnir) hafi verið flutt beint frá skipshlið í gám sem staðsettur

er á bryggju í löndunarhöfn. Þá verði gámur fluttur tafarlaust á erlendan markað. Skipstjóri veiðiskips, sem landar afla erlendis og skipstjóri veiðiskips sem flytur óunninn afla úr landi skulu tryggja að umboðsmaður, kaupandi eða uppboðsmarkaður erlendis sendi samdægurs skýrslur með skeyti (í telexi eða telefaxi) eða á því formi sem Fiskistofa ákveður, til Fiskistofu eða þess aðila sem hún felur að taka á móti skýrslunum um sölu viðkomandi skips erlendis, þar sem tilgreint er endanlegt magn hvernar fisktegundar, söluverð og skipaskrárnúmer veiðiskips.

Flutningafyrirtækjum sem annast flutning á afla á erlendan markað er skylt að senda Fiskistofu farmskýrslur á því formi sem Fiskistofa óskar og eigi síðar en 24 klst. eftir að flutningsfar lætur úr höfn.

Reglur þessar gilda einnig þegar afli er fluttur með gámi úr löndunarhöfn til sölu á innlendum fiskmarkaði sem staðsettur er í öðru byggðarlagi. Þó skulu hafnaryfirvöld innsigla gám að lokinni hleðslu hans áður en gámur er settur í flutningatæki. Löggiltur vigtarmaður á þeim innlenda fiskmarkaði sem selur aflann má einn rjúfa innsiglið og skal hann veða aflann skv. viðeigandi ákvæðum reglugerðar þessarar. Fiskmarkaður skal sækja skriflega um heimild til að taka á móti afla með framangreindum hætti til hlutadeigandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórnir skulu senda allar umsóknir ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytis. Því aðeins er heimilt að senda aflann óveginn með gánum milli landshluta að sjávarútvegsráðuneyti hafi heimilað það. Ráðuneytið skal við afgreiðslu umsóknar hafa hliðsjón af tillögum samráðsnefndar sbr. 27. gr.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

24. gr.

Teljist undirmálsfiskur að hluta utan kvóta skal honum haldið aðgreindum frá öðrum afla og hann veginn sérstaklega. Löggiltur vigtarmaður staðfesti á vigtarnótu hversu mikill undirmálsfiskur er í hverri veiðiferð. Til að staðfesting vigtarmanns verði tekin til greina þarf staðfesting jafnframt að berast Fiskistofu með aflaskýrslu fyrir viðkomandi tímabil.

Allur hausaður fiskur reiknast til aflamarks.

Allur undirmálsfiskur seldur óunninn erlendis reiknast að fullu til aflamarks.

25. gr.

Hafnaryfirvöld á hverjum löndunarstað skulu hafa umsjón með vigtun afla og söfnun upplýsinga um landaðan afla. Hafnaryfirvöld skulu senda Fiskistofu án ástæðulauss dráttar upplýsingar um landaðan afla á hverjum löndunarstað og nota til þess tölvukerfið Lóðsinn. Hafnaryfirvöld skulu hafa umsjón með að þeim reglum sem settar hafa verið um vigtun á hverjum löndunarstað sé framfylgt. Verði þau vör við að brotið sé gegn ákvæðum reglugerðar þessarar skulu þau tilkynna slíkt til Fiskistofu.

26. gr.

Eftirlitsmönnum Fiskistofu og löggiltum vigtarmönnum sem jafnframt eru starfsmenn viðkomandi hafna, skal heimilt að fylgjast með löndun, vigtun og vinnslu afla, ásamt útflutningi á afla og afurðum. Eftirlitsmönnum skal heimill aðgangur að öllum vinnslusölum fiskverkana og birgðageymslum.

27. gr.

Sérstök samráðsnefnd, skipuð einum fulltrúa tilnefndum af Hafnarsambandi sveitarfélaga og einum tilnefndum af samgönguráðherra, auk formanns sem skipaður er af sjávarútvegsráðherra án tilnefningar skal fjalla um álita- og ágreiningsmál varðandi vigtun afla. Skal nefndin gera tillögur um fyrirkomulag vigtunar þar sem almennum reglum verður ekki við komið.

28. gr.

Allur afli er erlend veiðiskip landa til vinnslu hér á landi, skal eftir því sem við á veginn samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

29. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum, samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála. Ráðuneytinu er ennfremur heimilt vegna brota á ákvæðum reglugerðar þessarar, að svipta skip leyfi til veiða í tiltekinn tíma, sbr. 2. mgr. 20. gr. laga nr. 38, 15. maí 1990. Þá er ráðuneytinu heimilt að svipta vinnslustöðvar sem fengið hafa leyfi til endanlegrar vigtunar á afla viðkomandi leyfi sé ekki af þeirra hálfu farið að ákvæðum reglugerðar þessarar.

30. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða og öðlast gildi 1. desember 1993. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 489, um vigtun sjávarafila frá 14. desember 1990.

Sjávarútvegsráðuneytið, 26. október 1993.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.

SAMÞYKKT

um gatnagerðargjöld í Hveragerðisbæ.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að leggja gatnagerðargjöld á lóðir og fasteignir í bæjarfélaginu eftir því sem nánar segir í samþykkt þessari. Heimilt er að leggja gatnagerðargjald á land, sem sambærilegt telst, þótt ekki sé sérstök lóð.

2. gr.

Af öllum nýbyggingum svo og stækkunum eldri húsa, þar með talið bílskúrum, garðhúsum og geymslum, hvort sem er á eignar- eða leigulóðum í Hveragerði, skal greiða gatnagerðargjald samkvæmt samþykkt þessari. Sama gildir ef reist er nýtt hús á lóð, sem áður var byggð.

Af rúmmetraaukningu vegna endurbyggingar þaka, án aukningar á nýtanlegu húsrými, skal ekki greiða gatnagerðargjald.

3. gr.

Gatnagerðargjöld eru tvennskonar:

a) A-gjald, sem er gjald vegna kostnaðarþátttöku lóðarhafa við undirbyggingu götu með tilheyrandi lögnum og slitlagi.

b) B-gjald, sem er gjald vegna kostnaðarþátttöku lóðarhafa við lagningu bundins slitlags á götu og til lagningar gangstétta.